

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 655/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 15 май 2014 година****за създаване на процедура за европейска заповед за забор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 81, параграф 2, букви а), д) и е) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Съюзът си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което свободното движение на хора е гарантирано. С оглед на постепенното изграждане на това пространство Съюзът трябва да приеме мерки в областта на съдебното сътрудничество по гражданскоправни въпроси с трансгранично значение, по-специално когато това е необходимо за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) В съответствие с член 81, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) тези мерки могат да включват мерки, които целят да осигурят, наред с друго, взаимно признаване между държавите членки на съдебни решения и тяхното изпълнение, ефективен достъп до правосъдие и премахване на пречките пред правилното протичане на гражданските производства, като при необходимост се насърчава съвместимостта на гражданскопроцесуалните правила, приложими в държавите членки.
- (3) На 24 октомври 2006 г. със „Зелената книга за подобряване на ефективността на принудителното изпълнение на съдебните решения в Европейския съюз: налагане на забор върху банкови сметки“ Комисията започна консултация относно необходимостта от единна европейска процедура за забор на банкови сметки и евентуалните характеристики на една такава процедура.
- (4) В Стокхолмската програма от декември 2009 г. ⁽³⁾, в която се определят приоритетите в областта на свободата, сигурността и правосъдието за периода 2010 — 2014 г., Европейският съвет прикани Комисията да направи оценка дали е необходимо и изпълнимо да се предвидят определени временни, в това число предпазни, мерки на равнище Съюза, за да се предотврати, например, изчезването на имущество преди изпълнението на вземането, и да представи подходящи предложения, за да се подобри ефикасността на изпълнението на съдебни решения в Съюза по отношение на банковите сметки и имуществото на длъжниците.
- (5) Във всички държави членки съществуват национални процедури за налагане на обезпечителни мерки, като например заповеди за забор на банкови сметки, но условията за допускане на такива мерки и ефикасността на тяхното изпълнение се различават значително. Освен това прибягването до национални обезпечителни мерки може да се окаже тромаво в случаите, които имат трансгранични последици, и по-специално когато кредиторът се стреми да наложи забор на няколко банкови сметки в различни държави членки. Ето защо изглежда необходимо и подходящо да се приеме обвързващ и пряко приложим правен инструмент на Съюза, в който да се установи нова европейска процедура при трансгранични дела, която дава възможност за ефикасно и бързо забориране на средства по банкови сметки.

⁽¹⁾ ОВ С 191, 29.6.2012 г., стр. 57.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 15 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 13 май 2014 г.

⁽³⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

- (6) Процедурата, установена с настоящия регламент, следва да служи като допълнително и факултативно средство за кредитора, който има свободата да използва всякаква друга процедура за получаването на еквивалентна мярка съгласно националното право.
- (7) Кредиторът следва да е в състояние да получи обезпечителна мярка под формата на европейска заповед за запор на банкови сметки („заповед за запор“ или „заповед“), която да предотвратява прехвърлянето или изтеглянето на средства, държани от неговия длъжник в банкова сметка в държава членка, ако съществува опасност без такава мярка последващото изпълнение на неговото вземане срещу длъжника да бъде възпрепятствано или съществено затруднено. Запорът на средства, държани в банковата сметка на длъжника, следва да попречи да се използват средствата не само от самия длъжник, но и от лица, упълномощени от него да извършват плащания чрез тази сметка, напр. чрез постоянно платежно нареждане, чрез директен дебит или ползване на кредитна карта.
- (8) Обхватът на настоящия регламент следва да включва всички граждански и търговски дела, с изключение на някои ясно определени въпроси. По-специално настоящият регламент не следва да се прилага за искове срещу длъжник в производство по несъстоятелност. Това следва да означава, че не може да бъде издадена заповед за запор срещу длъжник, след като срещу него вече е започнато производство по несъстоятелност по смисъла на Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета ⁽¹⁾. От друга страна, изключването следва да позволява заповедта за запор да се използва за обезпечаване възстановяването на ошетените плащания, извършени от длъжника към трети страни.
- (9) Настоящият регламент следва да се прилага за сметки, държани в кредитни институции, чийто предмет на дейност е да извършват публично привличане на влогове или други възстановими средства и да предоставят кредити за своя сметка.

Следователно той не следва да се прилага за финансови институции, които не привличат такива влогове, например институции, осигуряващи експортно финансиране и финансиране за инвестиционни проекти или проекти в развиващите се страни, или институции, предоставящи услуги на финансовите пазари. Освен това настоящият регламент не следва да се прилага за сметки, държани от или в централни банки, когато те действат за качеството си на органи на паричната политика, нито за сметки, които не могат да бъдат запорирани по силата на национална заповед, равностойна на заповедта за запор, или които по друг начин се ползват с имунитет срещу запор съгласно правото на държавата членка, в която се държи въпросната сметка.

- (10) Настоящият регламент следва да се прилага единствено спрямо трансгранични дела и следва да съдържа определение какво представлява трансгранично дело в този конкретен контекст. За целите на настоящия регламент наличие на трансгранично дело следва да има, когато съдът, разглеждащ молба за заповед за запор, се намира в една държава членка, а банковата сметка — обект на заповедта за запор, се държи в друга държава членка. Наличие на трансгранично дело следва да има още, когато кредиторът е с местоживее в една държава членка, а съдът и банковата сметка, подлежаща на запориране, се намират в друга държава членка.

Настоящият регламент не следва да се прилага спрямо запор на сметки, държани в държавата членка на съда, сезиран с молба за заповед за запор, ако кредиторът е с местоживее в същата държава членка, дори когато кредиторът същевременно е подал молба за заповед за запор по отношение на сметка или сметки, държани в друга държава членка. В този случай кредиторът следва да подаде две отделни молби — една за заповед за запор и една за национална мярка.

- (11) Процедурата за заповед за запор следва да е достъпна за кредитор, който желае да гарантира изпълнението на последващо съдебно решение по съществото на съответния въпрос, преди да поиска да бъде образувано производство по съществото на въпроса и на всеки етап от това производство. Процедурата следва също да бъде достъпна за кредитор, който вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, които изискват длъжникът да заплати сумата по вземането на кредитора.
- (12) Заповедта за запор следва да е достъпна за целите на обезпечаване на вземания, които вече са станали дължими. Тя следва да е достъпна и за вземания, които още не са дължими, доколкото тези вземания произтичат от вече настъпила трансакция или събитие и техният размер може да бъде определен, включително за вземания във връзка с гражданска отговорност, деликт или квазиделикт, и граждански искове за вреди или реституция въз основа на акт, който дава основание за наказателно производство.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 г. относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, 30.6.2000 г., стр. 1).

Кредиторът следва да може да поиска издаване на заповед за запор за сумата по основното вземане или за по-малка сума. Втората възможност би могла да бъде в негов интерес, ако например той вече е получил някакво друго обезпечаване за част от вземането си.

- (13) За да се осигури тясна връзка между производствата за издаване на заповед за запор и производствата по същество, международна компетентност да издават заповедта следва да имат съдилищата на държавата членка, които са компетентни да се произнесат по същество. За целите на настоящия регламент понятието за „производството по същество“ следва да обхваща всякакви производства, целящи да се получи изпълнително основание по съответния иск, включващи например бързи производства за платежни нареждания и производства като френската „procédure de référé“. Ако длъжникът е потребител с местоживее в държава членка, единствено съдилищата на тази държава членка са компетентни да издадат заповедта.
- (14) В условията за издаване на заповед за запор следва да се постигне подходящ баланс между интереса на кредитора да получи заповед и интереса на длъжника да предотврати злоупотреба със заповедта.

Вследствие на това, когато кредиторът подава молба за заповед за запор, преди да е получил съдебно решение, съдът, до който е подадена молбата, следва да се убеди въз основа на доказателствата, представени от кредитора, че има вероятност искът на кредитора срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество.

Освен това във всички случаи, дори когато вече е получил съдебно решение, кредиторът следва да докаже по убедителен начин пред съда, че неговото вземане спешно се нуждае от съдебна закрила и че без заповедта изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение може да бъде възпрепятствано или значително затруднено, тъй като съществува реална опасност за кредитора, докато започне изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение, длъжникът да е пропилял, укривил или унищожил активите си или да се е разпоредил с тях на по-ниска стойност, в необичаен размер или чрез необичайно действие.

Съдът следва да оцени доказателствата, представени от кредитора, за наличие на такава опасност. Те могат да бъдат свързани например с поведението на длъжника по отношение на вземането на кредитора или при предишен спор между страните, с кредитната история на длъжника, с естеството на активите на длъжника и с всякакви неотдавнашни действия на длъжника по отношение на активите му. При оценка на доказателствата съдът може да прецени, че тегленията по сметки и разходите от страна на длъжника за поддържане на нормалния ход на неговата стопанска дейност или за покриване на текущи сметки на семейството му сами по себе си не са необичайни действия. Самото неплащане или оспорване на вземането или просто фактът, че длъжникът има повече от един кредитор, сами по себе си не следва да се считат за достатъчно доказателство, обосноваващо издаването на заповед. Нито пък самият факт, че финансовото състояние на длъжника е затруднено или се влошава, следва сам по себе си да представлява достатъчно основание за издаването на заповед. Съдът обаче може да вземе предвид тези фактори при цялостната преценка за съществуването на опасност.

- (15) За да се гарантира ефектът на изненадата на заповедта за запор, както и че тя ще бъде полезно средство за кредитор, който се опитва да си възстанови дългове от длъжник при трансгранични случаи, длъжникът не следва да бъде информиран за молбата на кредитора, нито да бъде изслушан преди издаването на заповедта или уведомен за заповедта преди изпълнението ѝ. Когато въз основа на доказателствата и информацията, представени от кредитора или, по целесъобразност, от неговия свидетел или свидетели, съдът не е убеден, че запорът на въпросната сметка или сметки е обоснован, той не следва да издава заповед.
- (16) В случаите, когато кредиторът подава молба за заповед за запор, преди да образува производство по съществото на въпроса пред даден съд, настоящият регламент следва да го задължи да образува производството в рамките на конкретен срок, както и следва също да го задължи да представи на съда, в който е подал молбата си за заповед за запор, доказателства за образуването на това производство. Ако кредиторът не изпълни това задължение, заповедта следва да бъде отменена от съда по негова собствена инициатива или автоматично прекратена.
- (17) Предвид отсъствието на предварително изслушване на длъжника настоящият регламент следва да предвиди конкретни предпазни мерки с цел да се предотврати злоупотреба със заповедта и да се защитят правата на длъжника.

- (18) Една такава важна предпазна мярка следва да бъде възможността да се изиска от кредитора да учреди гаранция, за да може да осигури обезщетение на длъжника на по-късен етап за всяка вреда, която може да е претърпял в резултат на заповедта за забор. В зависимост от националното право такава гаранция може да се учреди под формата на парична гаранция или алтернативно обезпечение, например банкова гаранция или ипотека. Съдът следва да има правото да определи сумата на гаранцията, която е достатъчна за предотвратяване на злоупотреба със заповедта и за осигуряване на обезщетение на длъжника, и при липсата на конкретни доказателства за размера на евентуалните щети следва да може да счете сумата, за която трябва да бъде издадена заповедта, като насока за определяне на размера на гаранцията.

В случаи, при които кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати вземането на кредитора, учредяването на гаранция следва да бъде правило, а съдът следва да освобождава от това изискване или да изисква учредяването на гаранция от по-малка сума само в изключителни случаи, ако счете, че подобна гаранция е нецелесъобразна, излишна или непропорционална при обстоятелствата по конкретния случай. Такива обстоятелства биха били, например, че кредиторът има особено силни аргументи, но не разполага с достатъчно средства за учредяване на гаранция, че искът се отнася за издръжка или изплащане на заплати или че искът е в такъв размер, че няма вероятност заповедта да причини вреда на длъжника, например дълг, свързан с малко предприятие.

В случаи, при които кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, учредяването на гаранция следва да се остави на преценката на съда. С изключение на посочените по-горе извънредни обстоятелства, учредяването на гаранция може например да бъде целесъобразно, когато съдебното решение, чието изпълнение следва да се обезпечи със заповедта за забор, все още не е изпълнимо или е изпълнимо само временно поради текуща процедура на обжалване.

- (19) Друг важен елемент за постигането на подходящ баланс между интересите на кредитора и на длъжника следва да бъде правилото за отговорността на кредитора за всяка вреда, която длъжникът може да е претърпял в резултат на заповедта за забор. Ето защо в настоящия регламент следва да се предвиди като минимален стандарт отговорност на кредитора, в случай че причинената на длъжника вреда от заповедта за забор е по вина на кредитора. В този смисъл доказателствената тежест се носи от длъжника. Що се отнася до основанията за отговорност, посочени в настоящия регламент, следва да се предвиди хармонизирано правило, установяващо оборима презумпция за вина на кредитора.

Освен това държавите членки следва да имат възможност да запазят или да въведат в националното си право други основания за отговорност освен посочените в настоящия регламент. За тези други основания за отговорност държавите членки също следва да имат възможност да запазят или да въведат други видове отговорност, например обективна отговорност.

В настоящия регламент следва да се установят също стълкновителни норми, които посочват, че приложимото право към отговорността на кредитора следва да бъде правото на държавата членка по изпълнение. Когато съществуват няколко държави членки по изпълнение, приложимото право следва да бъде правото на държавата членка по изпълнение, в която обичайно пребивава длъжникът. Ако длъжникът не пребивава обичайно в никоя от държавите членки по изпълнение, приложимото право следва да бъде правото на държавата членка по изпълнение с най-тесни връзки със случая. При определянето на най-тесните връзки един от факторите, които съдът взема предвид, може да бъде размерът на заборираната сума в отделните държави членки по изпълнение.

- (20) За преодоляване на съществуващите практически трудности за получаване на информация относно наличието на банкови сметки на длъжника в трансграничен контекст, в настоящия регламент следва да се установи механизъм, който да позволява на кредитора да поиска преди издаването на заповед за забор съдът да получи информацията, необходима за установяването на сметката на длъжника, от определения орган за предоставяне на информация на държавата членка, в която кредиторът смята, че длъжникът притежава сметка. Предвид особения характер на такава намеса от страна на публичните органи и на подобен достъп до лични данни, по правило достъпът до информацията за сметката следва да се дава само в случаи, когато кредиторът е получил подлежащо на изпълнение съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт. По изключение обаче следва да бъде възможно кредиторът да подаде искане за информация за сметката, въпреки че съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт, с които той разполага, са все още неизпълними. Такова искане следва да бъде възможно, когато сумата, подлежаща на забор, предвид съответните обстоятелства, е значителна и когато съдът въз основа на представените от кредитора доказателства е удовлетворен относно наличието на спешна необходимост от такава информация, тъй като съществува риск, че без нея по-нататъшното изпълнение на вземането на кредитора срещу длъжника е вероятно да бъде застрашено и че това впоследствие би могло да доведе до значително влошаване на финансовото състояние на кредитора.

За да може подобен механизъм да функционира, държавите членки следва да предвидят в националното си право един или повече методи за получаване на такава информация, които да са ефективни и ефикасни, без да бъдат непропорционални по отношение на разходите или времеемки. Механизмът следва да се прилага само ако всички условия и изисквания за издаване на заповед за запор са изпълнени и ако кредиторът надлежно е обосновал в искането си причините да смята, че длъжникът притежава една или повече сметки в съответната държава членка, например поради факта, че длъжникът работи или упражнява професионална дейност в тази държава членка или има собственост там.

- (21) За да се осигури защитата на личните данни на длъжника, получената информация относно установяването на банковата сметка или сметки на длъжника не следва да се предоставя на кредитора. Тя следва да се предоставя единствено на отправилia искането съд и по изключение на банката, ако банката или друго образувание, което отговаря за изпълнението на заповедта в държавата членка по изпълнение, не е в състояние да установи сметката на длъжника въз основа на съдържащата се в заповедта информация, например когато в една и съща банка съществуват сметки на няколко лица с едно и също име и един и същ адрес. Ако при такъв случай в заповедта е посочено, че номерът или номерата на сметката или сметките, които подлежат на запориране, са получени чрез искане за информация, банката следва да поиска тази информация от органа за предоставяне на информация на държавата членка по изпълнение и следва да може да отправи това искане по неофициален и опростен начин.
- (22) С настоящия регламент следва да се предостави право на кредитора да обжалва отказа да бъде издадена заповед за запор. Това право не следва да възпрепятства възможността кредиторът да подаде нова молба за заповед за запор въз основа на нови факти или нови доказателства.
- (23) Изпълнителните структури за запориране на банкови сметки се различават значително между държавите членки. За да се избегне дублирането на тези структури в държавите членки и да се зачитат националните процедури, доколкото това е възможно, по отношение на изпълнението и действителното осъществяване на заповедта за запор настоящият регламент следва да се основава на съществуващите методи и структури за изпълнение и осъществяване на равностойните национални заповеди в държавата членка, в която ще се изпълнява заповедта.
- (24) За да се осигури своевременно изпълнение, в настоящия регламент следва да се предвиди предаване на заповедта от държавата членка по произход на компетентния орган на държавата членка по изпълнение по всякакъв подходящ начин, който гарантира, че съдържанието на предадените документи е вярно, точно и четливо.
- (25) При получаване на заповедта за запор компетентният орган на държавата членка по изпълнение следва да приеме необходимите стъпки за изпълнение на заповедта в съответствие със своето национално право, като предаде получената заповед на банката или на друго образувание, което отговаря за изпълнението на такива заповеди в тази държава членка, или като даде указания по друг начин на банката да изпълни заповедта, когато това се предвижда от националното право.
- (26) В зависимост от метода, предвиден в правото на държавата членка по изпълнение за равностойни национални заповеди, изпълнението на заповедта за запор следва да се извърши чрез блокиране на запорираната сума в сметката на длъжника или, когато националното право предвижда това, чрез прехвърляне на тази сума към специална сметка за целите на запорирането, която може да бъде сметка на компетентния изпълнителен орган, съда, банката, в която длъжникът има сметка, или банка, определена за координиращо образувание за запорирането в съответния случай.
- (27) Настоящият регламент не следва да възпрепятства възможността да се изисква предварителното заплащане на таксите за изпълнение на заповедта за запор. Този въпрос следва да се реши от националното право на държавата членка, в която ще се изпълнява заповедта.
- (28) Заповедта за запор следва да бъде от същия ред, ако има такъв, като равностойна национална заповед в държавата членка по изпълнение. Ако съгласно националното право определени мерки за принудително изпълнение имат приоритет пред мерките за запор, същият приоритет следва да им бъде осигурен спрямо заповедите за запор съгласно настоящия регламент. За целите на настоящия регламент заповедите *in personam*, които съществуват в някои национални правни системи, следва да се считат за равностойни национални заповеди.

- (29) В настоящия регламент следва да се предвиди налагането на задължение на банката или на друго образувание, което отговаря за изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение, да декларира дали и до каква степен заповедта е довела до запорирането на средства на длъжника, както и задължение за кредитора да гарантира освобождаването на всички средства, които са запорирани в превишение на сумата, посочена в заповедта.
- (30) Настоящият регламент следва да защитава правото на длъжника на справедлив съдебен процес и правото му на ефективни правни средства за защита, поради което и предвид едностранния характер (*ex parte*) на производството по издаване на заповедта за запор следва да му предоставя възможност да оспори заповедта или изпълнението ѝ на основанията, предвидени в настоящия регламент, веднага след изпълнението на заповедта.
- (31) Във връзка с това в настоящия регламент следва да се изисква заповедта за запор, всички документи, представени от кредитора на съда на държавата членка по произход, и необходимите преводи да бъдат връчени на длъжника своевременно след изпълнението на заповедта. Съдът следва да разполага с право на преценка дали да включи за връчване допълнителни документи, залежали в основата на решението на съда и които може да са необходими на длъжника за действията му за правна защита, като стенограми от евентуално изслушване на устни показания.
- (32) Длъжникът следва да разполага с възможност да поиска преразглеждането на заповедта за запор, по-специално ако съдържащите се в настоящия регламент условия или изисквания не са били изпълнени или когато обстоятелствата, довели до издаването на заповедта, са се променили по такъв начин, че издаването на заповедта вече не би било обосновано. Например длъжникът следва да разполага с правни средства за защита, ако делото не представлява трансгранично дело по определението в настоящия регламент, ако изложените в настоящия регламент правила за определяне на компетентност не са спазени, ако кредиторът не е образувал производство по съществото на въпроса в рамките на срока, предвиден в настоящия регламент, и съдът впоследствие не е отменил заповедта по своя собствена инициатива или заповедта не е прекратена автоматично, ако вземането на кредитора не се нуждае от спешна мярка за защита под формата на заповед за запор, тъй като не съществува опасност последващото изпълнение на вземането да бъде възпрепятствано или съществено затруднено, или ако учредяването на гаранция не отговаря на изложените в настоящия регламент изисквания.
- Длъжникът следва също да разполага с правно средство за защита, ако заповедта и декларацията относно запорирането не са му били връчени съгласно предвиденото в настоящия регламент или ако връчените му документи не отговарят на езиковите изисквания в настоящия регламент. Въпреки това подобно средство за правна защита не следва да се предоставя, ако пропускът по връчването или липсата на превод бъдат отстранени в определения за целта срок. За отстраняване на пропуска по връчването кредиторът следва да отправи молба до органа, отговарящ за връчването в държавата членка по произход, съответните документи да бъдат връчени на длъжника с препоръчана поща или, ако длъжникът се е съгласил да вземе документите от съда, следва да осигури необходимите преводи на документите за съда. Такава молба следва да не бъде необходима, ако пропускът по връчването вече е отстранен с други средства, например ако в съответствие с националното право съдът е предприел връчването по своя собствена инициатива.
- (33) Въпросът, от кого трябва да се осигуряват евентуално необходимите преводи съгласно настоящия регламент и кой трябва да понесе разходите за тези преводи, се урежда от националното право.
- (34) Съдилищата на държавата членка, в която е издадена заповед за запор, следва да бъдат компетентни във връзка със средствата за правна защита срещу издаването на заповедта. Съдилищата или, когато е приложимо, компетентните изпълнителни органи на държавата членка по изпълнение следва да бъдат компетентни във връзка със средствата за правна защита срещу изпълнението на заповедта.
- (35) Длъжникът следва да разполага с правото да подаде молба за освобождаване на запорираните средства, ако учреди подходяща алтернативна гаранция. Такава алтернативна гаранция може да се учреди под формата на парична гаранция или алтернативно обезпечение, например банкова гаранция или ипотека.

- (36) Настоящият регламент следва да гарантира, че запорът на сметката на длъжника не засяга сумите, които са освободени от запор съгласно правото на държавата членка по изпълнение, например сумите, необходими за осигуряване на препитание на длъжника и на неговото семейство. В зависимост от процесуалната система, приложима в тази държава членка, съответната сума следва да бъде освободена преди изпълнението на заповедта *ex officio* от отговорния орган, който може да бъде съдът, банката или компетентният изпълнителен орган, или да бъде освободена по искане на длъжника след изпълнението на заповедта. Когато са заповорирани сметки в няколко държави членки и освобождаването е приложено повече от веднъж, кредиторът следва да може да подаде молба до компетентния съд на държава членка по изпълнение или, когато това е предвидено в националното право на държавата членка по изпълнение, до компетентния изпълнителен орган в посочената държава членка за коригиране на освобождаването, приложено в нея.
- (37) За да се гарантира, че заповедта за запор се издава и изпълнява бързо и без забавяне, в настоящия регламент следва да бъдат определени сроковете за приключване на различните етапи от процедурата. Участващите в процедурата съдилища или органи следва да могат да се отклоняват от тези срокове само при изключителни обстоятелства, например при дела с правна или фактическа сложност.
- (38) За целите на изчисляването на периодите и сроковете, предвидени в настоящия регламент, следва да се прилага Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета ⁽¹⁾.
- (39) За да се улесни прилагането на настоящия регламент, следва да се предвиди задължение за държавите членки да съобщават на Комисията определена информация за своето законодателство и процедури във връзка със заповедите за запор и равностойните национални заповеди.
- (40) За да се улесни прилагането на практика на настоящия регламент, следва да бъдат установени стандартни формуляри, по-специално за молбата за заповед, за самата заповед, за декларацията относно заповорирането на средства и за молбите за правна защита или обжалване съгласно настоящия регламент.
- (41) За по-голяма ефикасност на производствата настоящият регламент следва да предвижда възможно най-широко използване на съвременни комуникационни технологии, приети в процедурните правила на съответните държави членки, по-специално за целите на попълването на стандартните формуляри, предвидени в настоящия регламент, и на комуникацията между участващите в производствата органи. Освен това методите за подписване на заповедта за запор и на други документи по силата на настоящия регламент следва да бъдат неутрални от технологична гледна точка, за да позволяват прилагането на съществуващите методи, като цифрово удостоверяване или надежден контрол на автентичността, както и бъдещо техническо развитие в тази област.
- (42) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на изготвянето и последващото изменение на стандартните формуляри, предвидени в настоящия регламент. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (43) За приемането на актове за изпълнение за изготвяне и последващо изменение на стандартните формуляри, предвидени в настоящия регламент, следва да се използва процедурата по консултиране в съответствие с член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.
- (44) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално той се стреми да гарантира зачитането на личния и семейния живот, защитата на личните данни, правото на собственост и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, установени съответно в членове 7, 8, 17 и 47 от нея.

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71 на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за срокове, дати и крайни срокове (ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (45) Във връзка с достъпа до лични данни, използването и предаването на такива данни съгласно настоящия регламент, следва да се спазват изискванията на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, както е транспонирана в националното право на държавите членки.
- (46) За целите на прилагането на настоящия регламент обаче е необходимо да се предвидят някои специфични условия за достъп до лични данни и за тяхното използване и предаване. Във връзка с това беше взето предвид становището на Европейския надзорен орган по защита на данните ⁽²⁾. Уведомяването на субекта на данните следва да се извършва съгласно националното право. Въпреки това уведомяването на длъжника за разкриването на информация относно негова сметка или сметки следва да се отложи с 30 дена, за да се избегне вероятността ранното уведомяване да застраши действието на заповедта за заповед.
- (47) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно да се установи процедура на Съюза за обезпечителна мярка, която позволява на кредитор да получи заповед за заповед, като по този начин последващото изпълнение на вземането на кредитора не може да бъде възпрепятствано чрез прехвърляне или изтегляне на средствата, държани от длъжника по банкова сметка в Съюза, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя обхват и последици може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (48) Настоящият регламент следва да се прилага само за тези държави членки, които са обвързани от него в съответствие с Договорите. Във връзка с това процедурата за получаване на европейска заповед за заповед на банкови сметки, предвидена в настоящия регламент, следва да бъде на разположение само на кредитори с местоживее в държава членка, която е обвързана от настоящия регламент, а заповедите, издадени съгласно настоящия регламент, следва да се отнасят само до заповед на банкови сметки, държани в такава държава членка.
- (49) В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия уведоми за желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящия регламент.
- (50) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (51) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА 1

ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се създава процедура на Съюза, която дава възможност на даден кредитор да получи европейска заповед за заповед на банкова сметка („заповед за заповед“ или „заповед“), с която се пречи на длъжника да застраши последващо изпълнение на иска на кредитора чрез прехвърляне или изтегляне на средства до посочения в заповедта размер, държани от длъжника или от негово име в банкова сметка в държава членка.

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁽²⁾ ОВ С 373, 21.12.2011 г., стр. 4.

2. Заповедта за запор е достъпна за кредитора като алтернатива на мерки за запор, предвидени в национално право.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на парични иски по трансгранични граждански и търговски дела, както са определени в член 3, независимо от естеството на конкретния съд или правораздавателен орган („съдът“). Той не обхваща по-специално данъчни, митнически или административни дела, нито отговорността на държавата за действия или бездействия при упражняването на държавна власт („*acta iure imperii*“).

2. Настоящият регламент не се прилага за:

- а) имуществени права, произтичащи от брачни правоотношения или от отношения, които съгласно приложимото към тях право имат последици, сходни на тези, произтичащи от брак;
- б) завещания и наследяване, включително задължения за издръжка, произтичащи в случай на смърт;
- в) иски срещу длъжник, по отношение на когото са образувани производства по обявяване в несъстоятелност, производства, свързани с прекратяване на дейността на неплатежоспособни дружества или други юридически лица, по съдебни споразумения, конкордати или аналогични производства;
- г) социална сигурност;
- д) арбитраж.

3. Настоящият регламент не се прилага по отношение на банкови сметки, които съгласно правото на държавата членка, в която се държи сметката, се ползват с имунитет срещу запор, нито по отношение на сметки, които се държат във връзка с функционирането на някоя от системите, определени в член 2, буква а) от Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

4. Настоящият регламент не се прилага спрямо банкови сметки, държани от и в централни банки, когато те действат в качеството си на органи на паричната политика.

Член 3

Трансгранични дела

1. За целите на настоящия регламент едно дело е трансгранично, ако банковата сметка или сметки за запориране със заповедта за запор се държат в държава членка, която е различна от:

- а) държавата членка на съда, в който е подадена молба за издаване на заповед за запор съгласно член 6; или
- б) държавата членка по местоживее на кредитора.

2. Моментът, спрямо който се определя дали делото е трансгранично, е датата, на която молбата за издаване на заповед за запор е подадена в съда, компетентен да издаде заповедта за запор.

⁽¹⁾ Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа (ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45).

Член 4

Определения

За целите на настоящия регламент:

- 1) „банкова сметка“ или „сметка“ означава всяка сметка, съдържаща финансови средства, държана в банка на името на длъжника или на името на трета страна от името на длъжника;
- 2) „банка“ означава кредитна институция, както е определена в член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, включително клоновете, по смисъла на член 4, параграф 1, точка 17 от същия регламент, на кредитни институции с главно управление във или — в съответствие с член 47 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ — извън Съюза, когато тези клонове са разположени в Съюза;
- 3) „средства“ означава пари, кредитирани по сметка във всякаква валута, или други подобни вземания, даващи право на изплащане на пари, като например депозити на паричния пазар;
- 4) „държава членка, в която се държи сметката“ означава:
 - а) държавата членка, посочена в IBAN (международен номер на банкова сметка) на сметката; или
 - б) за банкова сметка без IBAN — държавата членка, в която се намира централното управление на банката, в която се държи сметката, или — когато сметката се държи в клон — държавата членка, в която се намира клонът;
- 5) „иск“ означава иск за плащане на определена изискуема сума пари или иск за плащане на определима сума пари, който произтича от сделка или от вече настъпило събитие, при условие че този иск може да бъде предявен пред съд;
- 6) „кредитор“ означава физическо лице с местоживее в държава членка или юридическо лице, което има местоживее в държава членка, или друг субект с местоживее в държава членка, има процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка и което подава молба за издаване на заповед за запор или вече се е снабдило с такава заповед във връзка с иск;
- 7) „длъжник“ означава физическо или юридическо лице или друг субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка, срещу което кредитор се стреми да получи или вече е получил заповед за запор във връзка с иск;
- 8) „съдебно решение“ означава съдебно решение, постановено от съд на държава членка, независимо от наименованието на решението, включително решение за определяне на разходите или разноските от служител на съда;
- 9) „съдебна спогодба“ означава споразумение, което е било одобрено от съд на държава членка или сключено пред съд на държава членка в хода на производството;

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

- 10) „автентичен акт“ означава документ, който е официално съставен или заверен като автентичен акт в държава членка и чиято автентичност:
- а) е свързана с подписа и съдържанието на акта; и
 - б) е установена от публичен орган или друг орган, оправомощен за тази цел;
- 11) „държава членка по произход“ означава държавата членка, в която е издадена заповедта за запор;
- 12) „държава членка по изпълнение“ означава държавата членка, в която се държи банковата сметка, подлежаща на запор;
- 13) „информационен орган“ означава орган, който държава членка е определила като компетентен за целите на получаването на необходимата информация относно сметката или сметките на длъжника в съответствие с член 14;
- 14) „компетентен орган“ означава орган или органи, които държава членка е определила като компетентни за получаването, предаването или връчването съгласно член 10, параграф 2, член 23, параграфи 3, 5 и 6, член 25, параграф 3, член 27, параграф 2, член 28, параграф 3 и член 36, параграф 5, втора алинея;
- 15) „местоживеење“ означава местоживеење, както е определено съгласно членове 62 и 63 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

ГЛАВА 2

ПРОЦЕДУРА ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ЗАПОВЕД ЗА ЗАПОР

Член 5

Достъп

Заповедта за запор е достъпна за кредитора в следните ситуации:

- а) преди кредиторът да предприеме действия в някоя държава членка за образуване на съдебно производство срещу длъжника по същество или на всеки етап по време на това производство до момента на постановяване на съдебното решение или на одобряването или сключването на съдебна спогодба;
- б) след като кредиторът е получил в държава членка съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, който изисква длъжникът да заплати сумата по иска на кредитора.

Член 6

Компетентен съд

1. Когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, компетентни да издават заповед за запор са съдилищата на държавата членка, които са компетентни да се произнесат по същество съгласно съответните приложими правила за компетентност.
2. Независимо от параграф 1, когато длъжникът е потребител, сключил договор с кредитор за цел, която може да се счита за попадаща извън предмета на дейност или професията на длъжника, компетентни да издават заповед за запор, целяща да се обезпечи иск, свързан с въпросния договор, са единствено съдилища в държавата членка, в която е местоживеењето на длъжника.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 20.12.2012 г., стр. 1).

1. Молбите за издаване на заповед за запор се подават, като се използва формулярът, установен в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.
2. Молбата включва следната информация:
 - а) наименованието и адреса на съда, до който е подадена молбата;
 - б) данни за кредитора: име и данни за връзка и, където е приложимо, име и данни за връзка на представителя на кредитора, и:
 - i) когато кредиторът е физическо лице — датата му на раждане и, ако е приложимо и ако има, идентификационния му номер или номера на паспорта му; или
 - ii) когато кредиторът е юридическо лице или друг субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка — държавата на учредяването, образуването или регистрацията му и идентификационния или регистрационния му номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на учредяването, образуването или регистрацията му;
 - в) данни за длъжника: име и данни за връзка и, когато е приложимо, име и данни за връзка на представителя на длъжника, както и, ако такива съществуват:
 - i) когато длъжникът е физическо лице — датата му на раждане и идентификационен номер или номер на паспорта; или
 - ii) когато длъжникът е юридическо лице или друг субект с процесуална правоспособност съгласно правото на държава членка — държавата на учредяването, образуването или регистрацията му и идентификационния или регистрационния номер или, когато такива не съществуват — датата и мястото на учредяването, образуването или регистрацията му;
 - г) номер, с който може да бъде идентифицирана банката, като IBAN или BIC и/или името и адреса на банката, където длъжникът притежава една или повече сметки, подлежащи на запор;

- д) ако има такъв, номер на сметката или сметките, подлежащи на заповед, и указание в такива случаи дали следва да бъдат заповедирани някакви други сметки на длъжника, притежавани в същата банка;
- е) когато нито един компонент от информацията, изисквана по буква г), не може да бъде предоставен — декларация, че е подадено искане за получаване на информация за сметката съгласно член 14, когато такова искане е възможно, и обосновка защо кредиторът счита, че длъжникът притежава една или повече сметки в банка в конкретна държава членка;
- ж) сумата, за която се изисква заповед за заповед:
 - и) когато кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — сумата по основния иск или част от нея, както и всякакви лихви, които подлежат на възстановяване съгласно член 15;
 - ii) когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — сумата по основния иск, която е посочена в съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, или част от нея, както и всякакви лихви и разходи, които подлежат на възстановяване съгласно член 15;
- з) когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт:
 - i) описание на всички елементи от значение в подкрепа на компетентността на съда, в който е подадена молбата за заповедта за заповед;
 - ii) описание на всички обстоятелства от значение, посочени като основание за иска, и където е приложимо, на претендираните лихви;
 - iii) декларация, в която се посочва дали кредиторът вече е предприел действия за образуване на съдебно производство по същество срещу длъжника;
- и) когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — декларация, че съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт все още не е изпълнен или, ако е изпълнен отчасти, информация за степента на неизпълнение;
- й) описание на всички обстоятелства от значение, оправдаващи издаването на заповедта за заповед съгласно изискванията на член 7, параграф 1;
- к) когато е приложимо, информация за причините, поради които кредиторът счита, че следва да бъде освободен от учредяване на гаранция съгласно член 12;
- л) списък на доказателствата, представени от кредитора;
- м) декларация, предвидена в член 16, дали кредиторът е подал в други съдилища или органи молба за издаване на равностойна национална заповед или дали подобна заповед вече е била получена или отказана, както и — ако е била получена — степента, до която заповедта е била изпълнена;
- н) по желание, информация за банковата сметка на кредитора, която да се използва за евентуално доброволно плащане на иска от длъжника;
- о) декларация, че доколкото на кредитора е известно, информацията, представена от него в молбата, е вярна и пълна и че кредиторът е наясно, че всяко умишлено невярно или непълно твърдение може да доведе до правни последици съгласно правото на държавата членка, в която е подадена молбата, или до отговорност съгласно член 13.

3. Към молбата се прилагат съответните придружаващи документи, а когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт — препис на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, който отговаря на условията, необходими за установяване на автентичността му.

4. Молбата и придружаващите документи могат да бъдат подадени посредством всякакви средства за комуникация, включително електронни, които са приети съгласно процедурните правила на държавата членка, в която е подадена молбата.

Член 9

Събиране на доказателства

1. Съдът взема решение посредством писмена процедура въз основа на информацията и доказателствата, представени от кредитора в неговата молба или към нея. Ако съдът счита, че представените доказателства не са достатъчни, той може, когато националното право го разрешава, да поиска кредиторът да представи допълнителни писмени доказателства.

2. Независимо от параграф 1 и като се спазва член 11, и при условие че това не забавя ненужно производството, съдът може да използва също така всеки друг подходящ метод за събиране на доказателства, който е на разположение съгласно националното право, като например изслушване на кредитора или неговия свидетел или свидетели, включително чрез видеоконферентна връзка или други комуникационни технологии.

Член 10

Образуване на производство по същество

1. Когато кредиторът е подал молба за издаване на заповед за запор преди започването на производство по същество по въпроса, той инициира такова производство и предоставя доказателство за това на съда, в който е подадена молбата за издаване на заповед за запор, до 30 дни след датата, на която е подал молбата, или до 14 дни от датата на издаване на заповедта, в зависимост от това, коя от двете дати е по-късна. Освен това съдът, по искане на длъжника, може да удължи посочения срок, например за да даде възможност на страните да уредят иска, като информира двете страни за това.

2. Ако съдът не е получил доказателство за образуването на производство в рамките на срока, посочен в параграф 1, заповедта за запор се отменя или изпълнението ѝ се прекратява и страните биват информирани за това.

Когато съдът, издал заповедта за запор, се намира в държавата членка по изпълнение, отмяната на заповедта или прекратяването на изпълнението ѝ в тази държава членка се извършва в съответствие с нейното право.

Когато отмяната на заповедта или прекратяването на изпълнението ѝ трябва да се извърши в държава членка, различна от държавата членка по произход, съдът отменя заповедта за запор, като използва формуляра за отмяна, установен с актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, и предава формуляра за отмяна в съответствие с член 29 на компетентния орган на държавата членка по изпълнение. Този орган предприема необходимите мерки, като прилага член 23 по целесъобразност за извършване на отмяната или прекратяването.

3. За целите на параграф 1 производството по същество се счита за започнало:

а) в момента, в който документът за образуване на производството или равностоен документ е внесен в съда, при условие че кредиторът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да се извърши връчване на длъжника; или

б) ако документът трябва да бъде връчен, преди да бъде внесен в съда, в момента, в който е получен от отговорната за връчването служба, при условие че кредиторът впоследствие не е пропуснал да предприеме изискуемите стъпки, за да внесе документа в съда.

Отговорният за връчването орган, посочен в първа алинея, буква б), е първият орган, който получава документите за връчване.

Член 11**Процедура ex parte**

Длъжникът не се уведомява за молбата за заповед за забор, нито се изслушва преди издаването на заповедта.

Член 12**Гаранция, която да бъде учредена от кредитора**

1. Преди да издаде заповед за забор, когато кредиторът още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът изисква от кредитора да учреди гаранция в размер, достатъчен, за да се предотврати злоупотреба с процедурата, предвидена в настоящия регламент, и да се гарантира обезщетение за всички вреди, понесени от длъжника в резултат на заповедта, доколкото кредиторът е отговорен за такива вреди съгласно член 13.

По изключение съдът може да не приложи изискването, посочено в първа алинея, ако счете, че учредяването на гаранцията, посочена в същата алинея, е нецелесъобразно предвид обстоятелствата по конкретния случай.

2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, преди да издаде заповедта, съдът може да изиска кредиторът да учреди гаранция съгласно посоченото в параграф 1, първа алинея, ако счете това за необходимо и целесъобразно предвид обстоятелствата по случая.

3. Ако съдът изисква учредяване на гаранция съгласно настоящия член, той информира кредитора за необходимата сума и за приемливите форми на гаранция съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът. Той посочва на кредитора, че ще издаде заповед за забор веднага след учредяването на гаранция в съответствие с посочените изисквания.

Член 13**Отговорност на кредитора**

1. Кредиторът носи отговорност за всякакви вреди, причинени на длъжника, по вина на кредитора, от заповедта за забор. Доказателствената тежест се носи от длъжника.

2. В следните случаи се приема, че вината е на кредитора, освен ако той не докаже друго:

- а) ако заповедта е отменена, тъй като кредиторът не е успял да инициира производство по същество по въпроса, освен ако този пропуск не е вследствие на изплащането на иска от длъжника или друга форма на разплащане между страните;
- б) ако кредиторът не е успял да поиска освобождаване на сумите, надвишаващи посоченото в заповедта за забор, съгласно член 27;
- в) ако впоследствие се установи, че издаването на заповедта не е било уместно или е било уместно само за по-малка сума, поради това че кредиторът не е изпълнил задълженията си съгласно член 16; или
- г) ако заповедта е отменена или нейното изпълнение е прекратено, тъй като кредиторът не е изпълнил задълженията си съгласно настоящия регламент във връзка с връщането или превода на документи или за предприемане на действия за отстраняване на пропуски по връщането или липсата на превод.

3. Въпреки параграф 1 държавите членки могат да съхранят или да въведат в националното си право други основания или други видове отговорност или правила относно доказателствената тежест. Всички други аспекти, свързани с отговорността на кредитора спрямо длъжника, които не са изрично разгледани в параграф 1 или параграф 2, се уреждат от националното право.

4. Приложимото право за отговорността на кредитора е правото на държавата членка по изпълнение.

Когато са заповорирани сметки в повече от една държава членка, приложимото право относно отговорността на кредитора е правото на държавата членка по изпълнение:

- а) в която се намира обичайното местожителство на длъжника, както е определено в член 23 от Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾; или ако това е невъзможно,
 - б) която е в най-тесна връзка със случая.
5. Настоящият член не урежда въпроса за евентуална отговорност на кредитора към банката или някоя трета страна.

Член 14

Искане за получаване на информация относно сметка

1. Когато кредиторът е получил в държава членка подлежащо на изпълнение съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез който от длъжника се изисква да плати иска на кредитора, и кредиторът има основания да смята, че длъжникът притежава една или повече сметки в банка в конкретна държава членка, но не знае нито наименованието и/или адреса на банката, нито IBAN, BIC, нито друг банков номер, позволяващ да бъде установена банката, кредиторът може да поиска от съда, в който е подадена молбата за заповедта за заповор, да поиска от информационния орган на държавата членка по изпълнение да получи информацията, необходима за установяване на банката или банките и на сметката или сметките на длъжника.

Независимо от първата алинея кредиторът може да направи посоченото там искане, когато съдебното решение, съдебната спогодба или автентичният акт, получени от кредитора, са все още неизпълними и сумата, подлежаща на заповор, предвид съответните обстоятелства е значителна, и когато кредиторът е представил достатъчно доказателства, за да се увери съдът в наличието на спешна необходимост от информация за сметката, тъй като съществува риск, че без нея по-нататъшното изпълнение на иска на кредитора срещу длъжника е вероятно да бъде застрашено и че това впоследствие би могло да доведе до значително влошаване на финансовото състояние на кредитора.

2. Кредиторът отправя искането, посочено в параграф 1, в молбата за издаване на заповед за заповор. Кредиторът обосновава защо счита, че длъжникът има една или повече сметки в банка във въпросната държава членка, и предоставя цялата значима информация, с която разполага, относно длъжника и сметката или сметките, които подлежат на заповорване. Ако съдът, в който е подадена молбата за издаване на заповед за заповор, счита, че молбата на кредитора не е достатъчно обоснована, той я отхвърля.

3. Когато съдът е удовлетворен, че молбата на кредитора е добре обоснована и всички условия и изисквания за издаването на заповед за заповор са спазени, освен изискването за информация, определено в член 8, параграф 2, буква г), и когато е приложимо, изискването за гаранция съгласно член 12, съдът предава искането за информация на информационния орган на държавата членка по изпълнение в съответствие с член 29.

4. За да получи посочената в параграф 1 информация, информационният орган в държавата членка по изпълнение използва един от предвидените в тази държава членка методи съгласно параграф 5.

5. Всяка държава членка предвижда в националното си право най-малко един от следните методи за получаване на информацията, посочена в параграф 1:

- а) задължение за всички банки на нейна територия да разкриват, по искане на информационния орган, дали длъжникът има сметка при тях;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 864/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно приложимото право към извъндоговорни задължения („Рим II“) (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 40).

- б) достъп на информационния орган до съответната информация, когато тази информация се съхранява от публични органи или администрации в регистри или по друг начин;
- в) възможност нейните съдилища да задължат длъжника да разкрие в коя банка или банки на нейна територия има една или повече сметки, когато такова задължение се придружава от заповед *in personam* от съда, с която му се забранява изтеглянето или прехвърлянето на средства от неговата сметка или сметки до размера, подлежащ на заповиране съгласно заповедта за заповиране; или
- г) всякакви други методи, които са ефективни и ефикасни за целите на получаването на съответната информация, при условие че не са несъразмерни по отношение на разходи или времеемки.

Независимо от предвидения от държавата членка метод или методи, всички имащи отношение към получаването на информацията органи действат експедитивно.

6. Веднага щом информационният орган на държавата членка по изпълнение получи информацията относно сметката, той я предава на съда, който я е поискал в съответствие с член 29.

7. Ако информационният орган не е в състояние да получи информацията по параграф 1, той информира отправилата искането съд за това. Когато в резултат от липсата на информация за сметката или сметките молбата за издаване на заповед за заповиране е отхвърлена изцяло, отправилата искането съд незабавно освобождава всяка гаранция, която може да е учредена от кредитора съгласно член 12.

8. Когато съгласно настоящия член информационният орган получава информация от банка или достъп до информация за сметка, съхранявана в регистри на публични органи или администрации, уведомяването на длъжника за разкриването на неговите лични данни се отлага с 30 дни, за да се предотврати застрашаването на действието на заповедта за заповиране при предварително уведомяване.

Член 15

Лихви и разходи

- 1. По искане на кредитора заповедта за заповиране включва всички лихви, натрупани съгласно приложимото право по иска до датата на издаването на заповедта, при условие че размерът и видът на лихвите не са такива, че включването им да е в нарушение на първостепенни императивни норми в правото на държавата членка по произход.
- 2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, по негово искане заповедта за заповиране включва и разходите за получаване на такова съдебно решение, спогодба или акт, доколкото е било определено, че тези разходи трябва да бъдат понесени от длъжника.

Член 16

Паралелни молби

- 1. Кредиторът не може да подава едновременно до няколко съдилища паралелни молби за заповед за заповиране срещу един и същ длъжник, целящи обезпечаване на един и същ иск.
- 2. В молбата си за издаване на заповед за заповиране кредиторът декларира дали е подал в друг съд или орган молба за издаване на равностойна национална заповед срещу същия длъжник, целяща обезпечаване на същия иск, както и дали вече е получил такава заповед. Кредиторът посочва и дали има молби за издаване на такава заповед, които са били отхвърлени като недопустими или неоснователни.

3. Ако в хода на производството по издаване на заповед за запор кредиторът получи равностойна национална заповед срещу същия длъжник, обезпечаваша същия иск, той незабавно уведомява съда за това, както и за всяко последващо изпълнение на предоставената национална заповед. Кредиторът уведомява също съда дали има молби за издаване на равностойна национална заповед, които са били отхвърлени като недопустими или неоснователни.

4. Когато съдът бъде уведомен, че кредиторът вече е получил равностойна национална заповед, той решава, въз основа на всички обстоятелства по делото, дали издаването на заповед за запор, пълна или частична, продължава да бъде основателно.

Член 17

Решение по молбата за издаване на заповед за запор

1. Съдът, който е сезиран с молба за издаване на заповед за запор, проверява дали са спазени условията и изискванията по настоящия регламент.

2. Съдът взема решението по молбата без забавяне, но не по-късно от изтичане на сроковете по член 18.

3. Когато кредиторът не е предоставил цялата информация, изисквана съгласно член 8, съдът, може да даде на кредитора възможност да допълни или поправи молбата в определен от съда срок, освен ако молбата е очевидно недопустима или неоснователна. В случай че кредиторът не допълни или не поправи молбата в посочения срок, молбата се отхвърля.

4. Заповедта за запор се издава за сума, оправдана предвид доказателствата, посочени в член 19, и както е посочено в приложимото към иска право, и когато е необходимо, включва лихви и/или разходи съгласно член 15.

Заповедта в никакъв случай не може да бъде издадена за сума, надвишаваща посочената от кредитора в неговата молба сума.

5. Решението по молбата се свежда до знанието на кредитора съгласно процедурата, предвидена от правото на държавата членка по произход за равностойни национални заповеди.

Член 18

Срокове за вземане на решение по молба за издаване на заповед за запор

1. Когато кредиторът все още не е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът постановява решението си до края на десетия работен ден, след като кредиторът е подал или, когато е приложимо, допълнил молбата си.

2. Когато кредиторът вече е получил съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, съдът постановява решението си до края на петия работен ден, след като кредиторът е подал или, когато е приложимо, допълнил молбата си.

3. Когато съдът определи съгласно член 9, параграф 2, че е необходимо да бъдат изслушани кредиторът и евентуално неговият свидетел или свидетели, съдът провежда изслушването без забавяне и постановява решението си до края на петия работен ден след провеждането на изслушването.

4. В случаите по член 12 сроковете, определени в параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член, се прилагат спрямо решението, с което се изисква кредиторът да учреди гаранция. След като кредиторът учреди изискваната гаранция, съдът своевременно произнася своето решение по молбата за заповед за запор.

5. Независимо от параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член в случаите по член 14 съдът постановява решението си без забавяне след получаване на информацията, посочена в член 14, параграф 6 или 7, при условие че до тогава кредиторът е учредил евентуалната изисквана гаранция.

Член 19

Форма и съдържание на заповедта за запор

1. Заповедта за запор се издава, като се използва формулярът, установен с актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, и на нея има печат, подпис и/или всякакъв друг знак за удостоверяване на автентичността, поставен от съда. Формулярът се състои от две части:

- а) част А, съдържаща информацията, определена в параграф 2, която се предоставя на банката, кредитора и длъжника; както и
- б) част Б, съдържаща информацията, определена в параграф 3, която се предоставя на кредитора и на длъжника, наред с информацията по параграф 2.

2. Част А включва следната информация:

- а) наименованието и адреса на съда и номера на делото;
- б) данни за кредитора съгласно посоченото в член 8, параграф 2, буква б);
- в) данни за длъжника съгласно посоченото в член 8, параграф 2, буква в);
- г) наименованието и адреса на банката, която трябва да изпълни заповедта;
- д) ако кредиторът е предоставил номер на банковата сметка на длъжника в молбата, номера на сметката или сметките, подлежащи на запор, и където е приложимо — указание дали следва да бъдат заповорирани други сметки на длъжника, притежавани в същата банка;
- е) когато е приложимо — указание, че номерът или номерата на сметката или сметките, подлежащи на заповорирание, са получени чрез молба по член 14 и че банката, когато това е необходимо съгласно член 24, параграф 4, втора алинея, получава въпросния номер или номера от информационния орган на държавата членка по изпълнение;
- ж) сумата, която ще бъде заповорирана със заповедта;
- з) указание към банката за изпълнение на заповедта в съответствие с член 24;
- и) датата на издаване на заповедта;
- й) ако кредиторът е посочил банкова сметка в своята молба съгласно член 8, параграф 2, буква н) — разрешение на банката съгласно член 24, параграф 3 за освобождаване и прехвърляне, ако това е поискано от длъжника и ако е разрешено от правото на държавата членка по изпълнение, на средства до посочения в заповедта размер от заповорираната сметка в сметката, която кредиторът е посочил в своята молба;
- к) информация къде да бъде намерен в електронен вид формулярът, който се използва за декларацията по член 25.

3. Част Б включва следната информация:

- а) описание на предмета на делото и мотивите на съда за издаването на заповедта;
- б) размера на гаранцията, учредена от кредитора, ако има такава;
- в) когато е приложимо — срока за инициране на производство по същество по въпроса и за предоставяне на доказателство за това инициране на издаващия съд;
- г) когато е приложимо — указание кои документи трябва да бъдат преведени съгласно член 49, параграф 1, второ изречение;
- д) когато е приложимо — указание, че кредиторът е отговорен за предприемане на действия по изпълнението на заповедта и следователно, когато е приложимо, указание, че кредиторът е отговорен за предаването ѝ на компетентния орган на държавата членка по прилагане съгласно член 23, параграф 3 и за предприемане на действия по връчването ѝ на длъжника съгласно член 28, параграфи 2, 3 и 4; както и
- е) информация относно средствата за правна защита, които са на разположение на длъжника.

4. Когато заповедта за запор се отнася до сметки в различни банки, се попълва отделен формуляр (част А съгласно параграф 2) за всяка банка. В такъв случай формулярът, който се предоставя на кредитора и длъжника (части А и Б съгласно параграфи 2 и 3 съответно) съдържа списък на всички въпросни банки.

Член 20

Срок на действие на запора

Средствата, заповорирани съгласно заповедта за запор, остават заповорирани съгласно предвиденото в заповедта или във всякакви последващи изменения или ограничения на посочената заповед съгласно глава 4:

- а) докато заповедта бъде отменена;
- б) докато изпълнението на заповедта бъде прекратено; или
- в) докато мярка за изпълнение на съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, получен от кредитора и свързан с иска, за чието обезпечаване се издава заповедта за запор, не произведе действие по отношение на заповорираните със заповедта средства.

Член 21

Обжалване на отказ за издаване на заповед за запор

1. Кредиторът има право да обжалва всяко решение на съда, с което изцяло или частично неговата молба за издаване на заповед за запор е била отхвърлена.
2. Такава жалба се подава в срок от 30 дни от датата, на която кредиторът е бил уведомен за решението по параграф 1. Тя се подава до съда, посочен от съответната държава членка на Комисията съгласно член 50, параграф 1, буква г).
3. Когато молбата за заповед за запор е била отхвърлена изцяло, жалбата се разглежда посредством процедурата *ex parte*, предвидена в член 11.

ГЛАВА 3

ПРИЗНАВАНЕ, ИЗПЪЛНИТЕЛНА СИЛА И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАПОВЕДТА ЗА ЗАПОР

Член 22

Признаване и изпълнителна сила

Заповед за запор, издадена в държава членка съгласно настоящия регламент, се признава в другите държави членки, без да е необходима специална процедура, и подлежи на изпълнение в другите държави членки, без да има необходимост от декларация за изпълнителна сила.

Член 23

Изпълнение на заповедта за запор

1. При спазване на разпоредбите на настоящата глава изпълнението на заповедта за запор се осъществява в съответствие с процедурите, приложими за изпълнението на равностойни национални заповеди в държавата членка по изпълнение.

2. Всички органи, които участват в изпълнението на заповедта, действат без забавяне.

3. Когато заповедта за запор е издадена в държава членка, различна от държавата членка по изпълнение, за целите на параграф 1 от настоящия член част А от заповедта съгласно посоченото в член 19, параграф 2, както и един празен стандартен формуляр за декларацията по член 25 се предават в съответствие с член 29 на компетентния орган в държавата членка по изпълнение.

Предаването се извършва от издаващия съд или от кредитора, в зависимост от това кой отговаря съгласно правото на държавата членка по произход за инициране откриването на изпълнителното производство.

4. Заповедта се придружава, когато това е необходимо, от превод или транслитерация на официалния език на държавата членка по изпълнение или, при наличие на повече от един официален език в тази държава членка, на официалния език или един от официалните езици на мястото, където трябва да се изпълни заповедта. Такъв превод или транслитерация се предоставя от издаващия съд, като се използва съответният езиков вариант на стандартния формуляр, посочен в член 19.

5. Компетентният орган на държавата членка по изпълнение предприема необходимите стъпки за изпълнението на заповедта в съответствие с неговото национално право.

6. Когато заповедта за запор засяга повече от една банка в една и съща или в различни държави членки, на компетентния орган на съответната държава членка по изпълнение се предава отделен формуляр за всяка банка съгласно посоченото в член 19, параграф 4.

Член 24

Изпълнение на заповедта за запор

1. Банката, до която е адресирана заповед за запор, я изпълнява веднага след като получи тази заповед или, когато това е предвидено в правото на държавата членка по изпълнение, съответното указание за изпълнение на заповедта.

2. За да изпълни заповедта за запор, банката запорира при спазване на разпоредбите на член 31 сумата, посочена в заповедта:

а) като прави необходимото тази сума да не бъде прехвърляна или теглена от сметката или сметките, посочени в заповедта за запор или идентифицирани съгласно параграф 4; или

б) когато това е предвидено в националното право, като прехвърля тази сума в специална сметка за целите на запора.

Окончателният размер на запорираната сума може да бъде предмет на уреждане на трансакции, които вече са висящи към момента, в който банката получи заповедта или съответното указание. Такива висящи трансакции обаче могат да се вземат предвид единствено ако са уредени, преди банката да издаде декларацията по член 25 в сроковете по член 25, параграф 1.

3. Независимо от параграф 2, буква а), на банката се разрешава, ако това е поискано от длъжника, да освободи запорирани средства и да ги прехвърли на сметката на кредитора, посочена в заповедта за целите на удовлетворяването на иска на кредитора, ако са изпълнени едновременно следните условия:

- а) това разрешение на банката е специално указано в заповедта в съответствие с член 19, параграф 2, буква й);
- б) правото на държавата членка по изпълнение позволява това освобождаване и прехвърляне; и
- в) няма конфликт на конкурентни заповеди по отношение на въпросната сметка.

4. Когато в заповедта за запор не е уточнен номерът или номерата на банковата сметка или сметки на длъжника, а фигурират само името и други данни във връзка с длъжника, банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта, посочва сметката или сметките, притежавани от длъжника в посочената в заповедта банка.

Ако банката или другият субект не може да идентифицира със сигурност сметка на длъжника въз основа на съдържащата се в заповедта информация, банката:

- а) получава номера или номерата на сметката или сметките от информационния орган на държавата членка по изпълнение, когато съгласно член 19, параграф 2, буква е) в заповедта е посочено, че този номер или тези номера на сметката или сметките, подлежащи на запориране, са получени чрез молба по член 14; и
- б) във всички други случаи не изпълнява заповедта.

5. Всички средства, държани по сметката или сметките, посочени в параграф 2, буква а), които надвишават сумата, посочена в заповедта за запор, остават незасегнати от изпълнението на заповедта.

6. Когато по време на изпълнението на заповедта за запор средствата по сметката или сметките, посочени в параграф 2, буква а), не са достатъчни за обезпечаване на цялата сума, посочена в заповедта, заповедта се изпълнява само в рамките на наличните суми по сметката или сметките.

7. Когато заповедта за запор обхваща няколко сметки, притежавани от длъжника в една и съща банка, и по тези сметки има средства, които превишават посочената в заповедта сума, заповедта се изпълнява в следната последователност:

- а) спестовни сметки единствено на името на длъжника;
- б) текущи сметки единствено на името на длъжника;
- в) съвместни спестовни сметки, попадащи в обхвата на член 30;
- г) съвместни текущи сметки, попадащи в обхвата на член 30.

8. Когато средствата по сметката или сметките, посочени в параграф 2, буква а), са в парична единица, различна от тази, в която е издадена заповедта за заповор, банката преизчислява сумата, посочена в заповедта, към паричната единица на средствата спрямо референтния валутен курс на Европейската централна банка или обменния курс на централната банка на държавата членка по изпълнение за продажба на тази парична единица в деня и часа на изпълнение на заповедта и заповорира съответната сума в паричната единица на средствата.

Член 25

Декларация относно заповорирането на средства

1. До края на третия работен ден след изпълнението на заповедта за заповор банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта в държавата членка по изпълнение, издава декларация, като използва формуляра за декларация, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, като посочва дали и до каква степен са били заповорирани средствата в сметката или сметките на длъжника, и ако това е така, на коя дата е изпълнена заповедта. Ако при извънредни обстоятелства не е възможно банката или друг субект да издаде декларацията в срок от три работни дни, банката или другият субект я издават при първа възможност, но не по-късно от края на осмия работен ден след изпълнението на заповедта.

Декларацията се предава незабавно в съответствие с параграфи 2 и 3.

2. Когато заповедта за заповор е издадена в държавата членка по изпълнение, банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта, изпраща декларацията в съответствие с член 29 на издаващия съд и — с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства — на кредитора.

3. Когато заповедта е издадена в държава членка, различна от държавата членка по изпълнение, декларацията се предава в съответствие с член 29 на компетентния орган на държавата членка по изпълнение, освен ако не е издадена от същия орган.

До края на първия работен ден след получаването или издаването на декларацията този орган изпраща декларацията в съответствие с член 29 на издаващия съд и — с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, или с равностойни електронни средства — на кредитора.

4. Банката или друг субект, отговарящ за изпълнението на заповедта, по искане на длъжника разкрива на длъжника данните от заповедта. Банката или субектът могат да направят това и без такова искане.

Член 26

Отговорност на банката

Всякаква отговорност на банката при неизпълнение на нейните задължения съгласно настоящия регламент се урежда от правото на държавата членка по изпълнение.

Член 27

Задължение на кредитора да поиска освобождаване на сумите, превишаващи посочените в заповедта

1. Кредиторът има задължението да предприеме необходимите мерки, за да осигури освобождаването на всяка сума, която, след изпълнението на заповедта за заповор, превишава сумата, посочена в заповедта за заповор:

а) когато заповедта обхваща няколко сметки в една и съща или в различни държави членки; или

б) когато заповедта е била издадена след изпълнението на една или повече равностойни национални заповеди срещу същия длъжник и има за цел обезпечаването на същия иск.

2. До края на третия работен ден след получаването на всяка декларация по член 25, в която се посочва такова превишаване, кредиторът по най-бързия възможен начин и като използва формуляра за искане за освобождаване на превишаващите посочените в заповедта заповирани средства, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2, подава искане за освобождаване до компетентния орган на държавата членка по изпълнение, в която е станало заповирането на превишаващи заповедта средства.

След получаване на искането този орган своевременно дава указания на съответната банка да осъществи освобождаването на превишаващите посочените в заповедта средства. Член 24, параграф 7 се прилага, според случая, в обратна последователност.

3. Настоящият член не възпрепятства дадена държава членка да предвиди в националното си право, че освобождаването на превишаващите посочените в заповедта заповирани средства от определена сметка, държана на нейна територия, се инициира от компетентния изпълнителен орган на тази държава членка по негова собствена инициатива.

Член 28

Връчване на длъжника

1. Заповедта за запов, другите документи, посочени в параграф 5 от настоящия член, и декларацията по член 25 се връчват на длъжника в съответствие с настоящия член.

2. Когато длъжникът е с местоживее в държавата членка по произход, връчването се извършва в съответствие с правото на тази държава членка. Връчването се предприема от издаващия съд или от кредитора, в зависимост от това кой отговаря за извършване на връчването в държавата членка по произход, до края на третия работен ден след получаването на декларацията по член 25, в която е посочено, че средствата са заповирани.

3. Когато длъжникът е с местоживее в държава членка, различна от държавата членка по произход, издаващият съд или кредиторът, в зависимост от това кой отговаря за извършване на връчването в държавата членка по произход, до края на третия работен ден след получаването на декларацията по член 25, в която е посочено, че средствата са заповирани, предава посочените в параграф 1 от настоящия член документи в съответствие с член 29 на компетентния орган в държавата членка по местоживее на длъжника. Този орган предприема без забавяне необходимите стъпки за връчване на заповедта на длъжника в съответствие с правото на държавата членка, в която е местоживее на длъжника.

Когато държавата членка по местоживее на длъжника е единствената държава членка по изпълнение, посочените в параграф 5 от настоящия член документи се предават на компетентния орган на тази държава членка по време на предаването на заповедта в съответствие с член 23, параграф 3. В такъв случай този компетентен орган предприема връчването на всички посочени в параграф 1 от настоящия член документи до края на третия работен ден след деня на получаване или издаване на декларацията по член 25, в която е посочено, че средствата са заповирани.

Компетентният орган уведомява издаващия съд или кредитора, в зависимост от това кой е предал документите, които трябва да се връчат, за резултатите от връчването им на длъжника.

4. Когато длъжникът е с местоживее в трета държава, връчването се извършва в съответствие с правилата за международно връчване, приложими в държавата членка по произход.

5. Следните документи се връчват на длъжника и когато е необходимо се придружават от превод или транслитерация, както е предвидено в член 49, параграф 1:

а) заповедта за запов, като се използват части А и Б от формуляра, посочен в член 19, параграфи 2 и 3;

б) молбата за издаване на заповед за запор, подадена от кредитора до съда;

в) копия на всички документи, които кредиторът е представил на съда с цел получаване на заповедта.

6. Когато заповедта за запор се отнася до повече от една банка, само първата декларация по член 25, в която е посочено, че средствата са заповирани, се връчва на длъжника в съответствие с настоящия член. Всяка последваща декларация съгласно член 25 се свежда до знанието на длъжника без забавяне.

Член 29

Предаване на документи

1. Когато в настоящия регламент се предвижда предаване на документи в съответствие с настоящия член, това предаване може да се извърши по всякакъв подходящ начин, при условие че съдържанието на получения документ е вярно и съответства на съдържанието на предадения документ и цялата информация, съдържаща се в него, е четлива.

2. Съдът или органът, получили документи в съответствие с параграф 1 от настоящия член, в рамките на работния ден, следващ деня на получаването им, изпращат по възможно най-бързия начин на органа, кредитора или банката, изпратили документите, разписка за получаване, като използват стандартния формуляр, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

Член 30

Запориране на съвместни сметки и сметки на упълномощени лица

Средства, държани по сметки, които според документацията на банката не се държат единствено от длъжника или се държат от трета страна от името на длъжника, или от длъжника от името на трета страна, могат да бъдат заповирани съгласно настоящия регламент само до степенята, до която могат да подлежат на запориране съгласно правото на държавата членка по изпълнение.

Член 31

Суми, освободени от налагане на запор

1. Сумите, които са освободени от запор съгласно правото на държавата членка по изпълнение, са освободени от налагане на запор съгласно настоящия регламент.

2. Когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение сумите, посочени в параграф 1, са освободени от запор без отправено искане от страна на длъжника, органът, отговорен за освобождаване на тези суми в тази държава членка, по собствена инициатива освобождава съответните суми от запор.

3. Когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение сумите, посочени в параграф 1 от настоящия член, са освободени от запор по искане на длъжника, тези суми се освобождават от запор при подадена молба от длъжника, както е предвидено в член 34, параграф 1, буква а).

Член 32

Степенуване на заповедта за запор

Заповедта за запор е от същия ред, ако има такъв, като равностойна национална заповед в държавата членка по изпълнение.

ГЛАВА 4

СРЕДСТВА ЗА ПРАВНА ЗАЩИТА

Член 33

Средства за правна защита на длъжника срещу заповедта за запор

1. След подаване на молба от длъжника до компетентния съд на държавата членка по произход заповедта за запор се отменя или, когато е приложимо, се изменя на основание, че:

- а) условията или изискванията, посочени в настоящия регламент, не са спазени;
- б) заповедта, декларацията по член 25 и/или другите документи, посочени в член 28, параграф 5, не са връчени на длъжника в срок от 14 дни след запорирането на неговата сметка или сметки;
- в) документите, връчени на длъжника в съответствие с член 28, не отговарят на езиковите изисквания, посочени в член 49, параграф 1;
- г) запорираните суми, превишаващи размера на посочената в заповедта сума, не са освободени в съответствие с член 27;
- д) сумата по иска, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е изплатена напълно или частично;
- е) с решение по същество е отхвърлен искът, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта; или
- ж) решението по същество или съдебната спогодба, или автентичният акт, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, са отменени или, според случая, са обезсилени.

2. След подаване на молба от длъжника до компетентния съд на държавата членка по произход решението относно гаранцията съгласно член 12 се подлага на преразглеждане на основание, че условията или изискванията по този член не са изпълнени.

Когато въз основа на такова средство за правна защита съдът изиска от кредитора да учреди гаранция или допълнително обезпечение, се прилага първото изречение от член 12, параграф 3 по целесъобразност и съдът посочва, че заповедта за запор ще бъде оттеглена или изменена, ако изискваната (допълнителна) гаранция не бъде учредена в рамките на определения от съда срок.

3. Средството за правна защита, за което е подадена молба съгласно параграф 1, буква б), се предоставя, освен ако пропускът по връчването не бъде отстранен в срок от 14 дни от информирането на кредитора за молбата на длъжника за средство за правна защита съгласно параграф 1, буква б).

Освен ако пропускът по връчването вече е отстранен чрез други средства, за целите на оценката дали да се предостави средство за правна защита съгласно параграф 1, буква б) пропускът по връчването се смята за отстранен:

- а) ако кредиторът отправи молба до органа, отговарящ за връчването съгласно правото на държавата членка по произход, да връчи документите на длъжника; или
- б) в случай че длъжникът е посочил в молбата си за средство за правна защита, че е съгласен да отиде да получи документите си от съда на държавата членка по произход и в случай че кредиторът е отговарял за предоставяне на преводите — ако кредиторът предаде на този съд преводите, изисквани съгласно член 49, параграф 1.

Органът, отговарящ за връчването съгласно правото на държавата членка по произход, по искане на кредитора в съответствие с втора алинея, буква а) от настоящия параграф без забавяне връчва документите на длъжника с препоръчана поща, удостоверена с обратна разписка, на адреса, посочен от длъжника съгласно параграф 5 от настоящия член.

Когато отговорен за предприемане на действия по връчването на документите, посочени в член 28, е бил кредиторът, пропусъкът по връчването може да бъде отстранен само ако кредиторът докаже, че е предприел всички мерки, които е трябвало да предприеме, за да бъде извършено първоначалното връчване на документите.

4. Средството за правна защита, за което е подадена молба съгласно параграф 1, буква в), се предоставя, освен ако кредиторът не осигури на длъжника изискваните съгласно настоящия регламент преводи в срок от 14 дни от информирането на кредитора за молбата на длъжника за средство за правна защита съгласно параграф 1, буква в).

Прилагат се съответно втората и третата алинея от параграф 3.

5. В молбата си за средство за правна защита по параграф 1, букви б) и в) длъжникът посочва адрес, на който могат да се изпратят посочените в член 28 документи и преводи в съответствие с параграфи 3 и 4 от настоящия член, или, алтернативно, посочва, че е съгласен да отиде да получи документите си от съда на държавата членка по произход.

Член 34

Средства за правна защита на длъжника срещу изпълнението на заповедта за запор

1. Независимо от членове 33 и 35, след подаване на молба от длъжника до компетентния съд или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в държавата членка по изпълнение, изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение:

а) се ограничава на основание, че определени суми по сметката следва да бъдат освободени от запор в съответствие с член 31, параграф 3 или че тези суми, освободени от запор, не са били отчетени или са били неправилно отчетени при изпълнението на заповедта в съответствие с член 31, параграф 2; или

б) се прекратява на основание, че:

i) заповираната сметка е изключена от обхвата на настоящия регламент съгласно член 2, параграфи 3 и 4;

ii) изпълнението на съдебното решение, съдебната спогодба или автентичния акт, което кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е получило отказ в държавата членка по изпълнение;

iii) изпълнителната сила на съдебното решение, чието изпълнение кредиторът се стреми да гарантира със заповедта, е била временно преустановена в държавата членка по произход; или

iv) се прилага някоя от буквите б), в), г), д), е) или ж) от член 33, параграф 1. Член 33, параграфи 3, 4 и 5 се прилагат по целесъобразност.

2. След подаване на молба от длъжника до компетентния съд в държавата членка по изпълнение изпълнението на заповедта за запор в тази държава членка се прекратява, ако то явно противоречи на обществения ред (*ordre public*) в държавата членка по изпълнение.

Член 35

Други средства за правна защита, които са на разположение на длъжника и на кредитора

1. Длъжникът или кредиторът могат да подадат молба до съда, който е издал заповедта за заповед, за изменение или отмяна на заповедта на основание, че обстоятелствата, въз основа на които тя е била издадена, са се променили.
2. Съдът, който е издал заповедта за заповед, може също така, когато това е позволено от правото на държавата членка по произход, по собствена инициатива да измени или отмени заповедта поради променени обстоятелства.
3. Длъжникът и кредиторът на основание, че са се споразумели да уредят иска могат да подадат съвместно молба до съда, който е издал заповедта за заповед, за отмяна или изменение на последната или до компетентния съд на държавата членка по изпълнение, или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка за прекратяване или ограничаване на изпълнението на заповедта.
4. Кредиторът може да подаде до компетентния съд на държавата членка по изпълнение или, когато това е предвидено в националното право, до компетентния изпълнителен орган в тази държава членка молба за изменение на изпълнението на заповедта за заповед, съдържаща корекция на освобождаването, приложено в тази държава членка съгласно член 31, на основание, че вече са приложени други освобождавания за достатъчно голяма сума по отношение на една или няколко сметки, държани в една или повече други държави членки, и че следователно корекцията е целесъобразна.

Член 36

Процедура за средствата за правна защита съгласно членове 33, 34 и 35

1. За подаването на молба за правна защита съгласно член 33, 34 или 35 се използва формулярът за правна защита, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2. Молбата може да бъде подадена по всяко време посредством всякакви средства за комуникация, включително електронни средства, които са приети съгласно процедурните правила на държавата членка, където е подадена молбата.
2. Молбата се свежда до знанието на другата страна.
3. Освен когато молбата е подадена от длъжника съгласно член 34, параграф 1, буква а) или съгласно член 35, параграф 3, решението по молбата се постановява, след като на двете страни е дадена възможност да представят аргументите си, включително чрез такива подходящи средства на комуникационните технологии, които се предоставят и са приети съгласно националното право на всяка от засегнатите държави членки.
4. Решението се постановява без забавяне, но не по-късно от 21 дни след като съдът или, когато това е предвидено в националното право, компетентният изпълнителен орган е получил цялата необходима информация, за да вземе решение. Решението се съобщава на страните.
5. Решението за отмяна или изменение на заповедта за заповед и решението за ограничаване или прекратяване на изпълнението на заповедта за заповед подлежат на незабавно изпълнение.

Когато е подадена молба за средство за съдебна защита в държавата членка по произход, съдът в съответствие с член 29 без забавяне предава решението относно средството за правна защита на компетентния орган на държавата членка по изпълнение, като използва формуляра, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2. Веднага след получаването му този орган прави необходимото за изпълнение на решението относно средството за правна защита.

Когато решението относно средството за правна защита се отнася до банкова сметка, държана в държавата членка по произход, изпълнението му по отношение на тази банкова сметка се извършва в съответствие с правото на държавата членка по произход.

Когато е подадена молба за средство за съдебна защита в държавата членка по изпълнение, изпълнението на решението относно средството за правна защита се осъществява в съответствие с правото на държавата членка по произход.

Член 37

Право на обжалване

Всяка страна има право да обжалва решение, постановено съгласно член 33, 34 или 35. Жалбата се подава, като се използва формулярът за обжалване, установен в актове за изпълнение, приети в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

Член 38

Право на учредяване на гаранция като алтернатива на запор

1. По молба на длъжника:
 - а) съдът, издал заповедта за запор, може да разпреди освобождаването на запорираните средства, ако длъжникът учреди пред този съд гаранция в размер на сумата в заповедта или алтернативно обезпечение във форма, приемлива съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът, и на стойност, поне равностойна на тази сума;
 - б) компетентният съд или — ако националното право предвижда това — компетентният орган по изпълнение на държавата членка по изпълнение може да прекрати изпълнението на заповедта за запор в държавата членка по изпълнение, ако длъжникът учреди пред въпросния съд или орган гаранция в размер на сумата, запорирана в тази държава членка, или алтернативно обезпечение в приемлива форма съгласно правото на държавата членка, в която се намира съдът, и на стойност, поне равностойна на тази сума.
2. Членове 23 и 24 се прилагат по целесъобразност за освобождаването на запорираните средства. Учредяването на гаранция като алтернатива на запор се свежда до знанието на кредитора в съответствие с националното право.

Член 39

Право на трети страни

1. Правото на трета страна да оспорва заповед за запор се урежда съгласно правото на държавата членка по произход.
2. Правото на трета страна да оспорва изпълнението на заповед за запор се урежда съгласно правото на държавата членка по изпълнение.
3. Без да се засягат други правила за компетентност, установени в правото на Съюза или в националното право, компетентност за разглеждане на всеки иск, предявен от трета страна:
 - а) за оспорване на заповед за запор, имат съдилищата на държавата членка по произход; и
 - б) за оспорване на изпълнението на заповед за запор в държавата членка по изпълнение, имат съдилищата на държавата членка по изпълнение или, ако това е предвидено в правото на тази държава членка — компетентният изпълнителен орган.

ГЛАВА 5

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 40

Легализация или други подобни формалности

В рамките на настоящия регламент не се изисква легализация или други подобни формалности.

Член 41

Процесуално представителство

Представителство от адвокат или друг юрист не е задължително при производство за получаване на заповед за заповед. При производства по глава 4 не е задължително представителство от адвокат или друг юрист, освен ако съгласно правото на държавата членка на съда или органа, в който е подадена молбата за средство за правна защита, такова представителство е задължително, независимо от националността и местоживеенето на страните.

Член 42

Съдебни такси

Съдебните такси по производства за получаване на заповед за заповед или средство за правна защита срещу заповед за заповед не могат да бъдат по-високи от таксите за получаване на равностойна национална заповед или средство за правна защита срещу подобна национална заповед.

Член 43

Разходи на банките

1. Една банка има право да иска плащане или възстановяване от кредитора или длъжника на разходи, произтичащи от изпълнението на заповед за заповед, само когато съгласно правото на държавата членка по изпълнение банката има право на такова плащане или възстановяване на разходите по отношение на равностойни национални заповеди.

2. Таксите, начислявани от банката за покриване на посочените в параграф 1 разходи, се определят, като се отчита сложността на изпълнение на заповедта за заповед, и не могат да бъдат по-високи от таксите, начислявани за изпълнението на равностойни национални заповеди.

3. Таксите, начислявани от банката за покриване на разходите за предоставяне на информация за сметка съгласно член 14, не могат да бъдат по-високи от действително направените разходи и, когато е приложимо, не могат да бъдат по-високи от разходите за предоставяне на информация за сметка във връзка с равностойни национални заповеди.

Член 44

Такси, начислявани от публичните органи

Таксите, начислявани от който и да било орган или друга институция в държавата членка по изпълнение, която участва в обработването или изпълнението на заповед за заповед или в предоставянето на информация за сметка съгласно член 14, се определят въз основа на тарифа на таксите или други правила, установени предварително от всяка държава членка, в които по прозрачен начин се определят приложимите такси. При определянето на тази тарифа или на други правила държавата членка може да вземе под внимание размера на сумата, посочена в заповедта, и сложността на обработването ѝ. Когато е приложимо, таксите не могат да бъдат по-високи от таксите, начислявани във връзка с равностойни национални заповеди.

Член 45

Срокове

Когато при изключителни обстоятелства не е възможно за съда или участващия орган да спазят сроковете, предвидени в член 14, параграф 7, член 18, член 23, параграф 2, член 25, параграф 3, втора алинея, член 28, параграфи 2, 3 и 6, член 33, параграф 3 и член 36, параграфи 4 и 5, съдът или органът предприема необходимите мерки, изисквани по тези разпоредби, възможно най-скоро.

Член 46**Връзка с националното процесуално право**

1. Всички процесуални въпроси, които не са изрично уредени в настоящия регламент, се уреждат от правото на държавата членка, в която се извършва процедурата.
2. Последиците от откриването на производство по несъстоятелност върху отделни изпълнителни производства, като изпълнение на заповед за заповед, се уреждат от правото на държавата членка, в която е открито производство по несъстоятелност.

Член 47**Защита на данните**

1. Личните данни, получени, обработени или предадени по силата на настоящия регламент, са адекватни, значими и не надвишават необходимото предвид целта, за която са получени, обработени или предадени, и се използват само за тази цел.
2. Компетентният орган, информационният орган и всеки друг орган, който отговаря за изпълнението на заповед за заповед, не могат да съхраняват посочените в параграф 1 данни след срока, необходим за целта, за която са били получени, обработени или предадени, който във всички случаи не е по-дълъг от шест месеца след приключване на производството, като през този период се гарантира подходяща степен на защита на тези данни. Настоящият параграф не се прилага за данни, обработвани или съхранявани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Член 48**Връзка с други правни инструменти**

Настоящият регламент не засяга прилагането на:

- а) Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, с изключение на предвиденото в член 10, параграф 2, член 14, параграфи 3 и 6, член 17, параграф 5, член 23, параграфи 3 и 6, член 25, параграфи 2 и 3, член 28, параграфи 1, 3, 5 и 6, член 29, член 33, параграф 3, член 36, параграфи 2 и 4 и член 49, параграф 1 от настоящия регламент;
- б) Регламент (ЕС) № 1215/2012;
- в) Регламент (ЕО) № 1346/2000;
- г) Директива 95/46/ЕО, с изключение на предвиденото в член 14, параграф 8 и член 47 от настоящия регламент;
- д) Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾;
- е) Регламент (ЕО) № 864/2007, с изключение на предвиденото в член 13, параграф 4 от настоящия регламент.

Член 49**Езици**

1. Всички документи, изброени в член 28, параграф 5, букви а) и б), които следва да се връчат на длъжника и не са на официалния език на държавата членка по местоживее на длъжника, или когато има няколко официални езика в тази държава членка — на официалния език или на един от официалните езици на мястото по местоживее на длъжника, или на друг език, който той разбира, се придружават от превод или транслитерация на един от тези езици. Документите, посочени в член 28, параграф 5, буква в), не се превеждат, освен ако съдът не реши, че по изключение е необходимо определени документи да бъдат преведени или транслитерирани, за да се даде възможност на длъжника да предяви своите права.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 г. относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (ОВ L 324, 10.12.2007 г., стр. 79).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1206/2001 на Съвета от 28 май 2001 г. относно сътрудничеството между съдилища на държавите членки при събирането на доказателства по граждански или търговски дела (ОВ L 174, 27.6.2001 г., стр. 1).

2. Всички документи, които се изпращат съгласно настоящия регламент на съд или на компетентен орган, могат да бъдат и на всеки друг официален език на институциите на Съюза, които съответната държава членка е посочила, че може да приеме.

3. Всеки писмен превод, направен съгласно настоящия регламент, се извършва от лице, квалифицирано да прави преводи в една от държавите членки.

Член 50

Информация, предоставяна от държавите членки

1. До 18 юли 2016 г. държавите членки съобщават на Комисията следната информация:

- а) съдилищата, определени за компетентни да издават заповед за заповор (член 6, параграф 4);
- б) органа, определен за компетентен да получава информация за сметката (член 14);
- в) методите за получаване на информация за сметката, предвидени в националното право (член 14, параграф 5);
- г) съдилищата, в които се подава жалбата (член 21);
- д) органа или органите, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на заповедта за заповор и на други документи съгласно настоящия регламент (член 4, точка 14);
- е) компетентния орган да изпълни заповедта за заповор в съответствие с глава 3;
- ж) до каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган заповор съгласно националното им право (член 30);
- з) правилата, приложими за суми, освободени от заповор по силата на националното право (член 31);
- и) дали съгласно националното им право банките имат право да начисляват такси за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставяне на информация за сметка и ако е така, коя страна трябва да заплати тези такси предварително и окончателно (член 43);
- й) тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за заповор (член 44);
- к) дали равностойните национални заповеди подлежат на степенуване съгласно националното право (член 32);
- л) съдилищата или, когато е приложимо — органа по изпълнението, компетентен да предостави средство за правна защита (член 33, параграф 1, член 34, параграф 1 или 2);
- м) съдилищата, до които се подава жалба, срока, ако е указан, за подаване на жалба съгласно националното право и момента, от който този срок започва да тече (член 37);

- н) ориентировъчен размер на съдебните такси (член 42); и
- о) езиците, които се приемат за превод на документите (член 49, параграф 2).

Държавите членки уведомяват Комисията за всички последващи изменения на тази информация.

2. Комисията прави информацията публично достъпна чрез всички подходящи средства, и по-специално чрез Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела.

Член 51

Установяване и последващи изменения на формулярите

Комисията приема актове за изпълнение за установяване и за последващо изменение на формулярите, посочени в член 8, параграф 1, член 10, параграф 2, член 19, параграф 1, член 25, параграф 1, член 27, параграф 2, член 29, параграф 2, член 36, параграф 1 и параграф 5, втора алинея и член 37. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 52, параграф 2.

Член 52

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 4 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 53

Наблюдение и преразглеждане

1. До 18 януари 2022 г. Комисията представя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад за прилагането на настоящия регламент, включително оценка дали:

- а) финансовите инструменти следва да бъдат включени в обхвата на настоящия регламент; и дали
- б) сумите, с които е кредитирана сметката на длъжника след изпълнението на заповедта за запор, могат да подлежат на запориране по силата на заповедта.

Докладът е придружен, ако е подходящо, от предложение за изменение на настоящия регламент и оценка на въздействието на измененията, които предстои да бъдат въведени.

2. За целите на параграф 1 при искане държавите членки събират и предоставят на Комисията информация за:

- а) броя на молбите за издаване на заповед за запор и броя на случаите, в които заповедта е била издадена;
- б) броя на молбите за правна защита съгласно членове 33 и 34 и ако е възможно, броя на случаите, в които правната защита е била предоставена; и
- в) броя на обжалванията съгласно член 37 и ако е възможно, броя на случаите, в които обжалването е било успешно.

ГЛАВА 6

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 54

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 18 януари 2017 г., с изключение на член 50, който се прилага от 18 юли 2016 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на 15 май 2014 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

D. KOURKOULAS
